

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1226- /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 174/2011. (VI. 22.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a étel biztosítása, a hozzátartozó, vagy más személy értesítéséhez való jog tekintetében

helyt adok,

minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése *a*) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos édesapja 2010. július 29-én, telefonon kereste meg a Panasztestületet, majd a titkárságvezető tanácsára fia képviselőjében 2010. július 30-án nyújtott be panaszt. A panaszos 2010. augusztus 3-án, elektronikus úton önállóan is panaszt terjesztett elő, amelyet 2010. augusztus 4-én aláírásával megerősítve postai úton is megküldött, majd 2010. szeptember 6-án kiegészített.

A panaszos a vele szemben 2010. július 22-én foganatosított előállítást sérelmezte, és előadta, hogy személyesen 2010. július 24. és 31. közötti külföldi tartózkodása miatt nem tudta benyújtani panaszát a nyolc napos határidőn belül. A panaszos ezen közlését mint igazolási kérelmet – a Panasztestület állásfoglalásának III. részében foglalt indokokkal is egyetértve – a méltányolható indokokra tekintettel elfogadtam¹.

A panaszos beadványában előadja, hogy 2009. május 16-án házasságot kötött S. I.-vel, kapcsolatunk azonban megromlott, és a panaszos 2010. április 18-án elköltözött közös lakásukból. Mivel a volt feleség ígéretet tett arra, hogy néhány személyes tárgyat visszaad neki, a panaszos többször kereste őt telefonon, sikertelenül.

A panaszos 2010. április 25-én reggel 7 óra körüli időben megjelent volt felesége lakása előtt, és kérte személyes tárgyait, ezeket azonban ő a válóperi és vagyonmegosztási tárgyalásra hivatkozva nem kívánta visszaadni. Emiatt vita alakult ki közöttük, majd, mivel a panaszos kilátástalannak látta a helyzetet, azt gondolta, hogy volt felesége lakáskulcsáért cserébe visszakaphatja az említett tárgyakat, ezért benyúlt S. I. gépjárművének lehúzott ablakán keresztül, és elvette azt. Ezt követően távozott azzal, hogy visszaadja a kulcsot a megígért tárgyakért cserébe. Rövid időn belül a panaszos édesapja átadta a lakáskulcsot S. I. édesanyjának, aki közölte vele, hogy rendőroket hívott, és a történetek miatt lánya feljelentést fog tenni.

Az események 2010. július 22-én folytatódtak, amikor a M-i Rendőrkapitányság Életvédelmi Alosztály nyomozói a panaszost előállították. A panaszos véleménye szerint a nyomozók fellépése mind a panaszossal, mind az élettársa édesanyjával szemben durva és modortalan volt.

A panaszos előadta továbbá, hogy tisztában van az általa elkövetett cselekmény jogi megítélésével és büntetőjogi következményével. Kérdésként fogalmazta meg, hogy indokolt volt-e a személyes szabadságot korlátozó intézkedés a cselekmény elkövetése után ilyen hosszú idővel. Idézés alapján bármikor a hatóság rendelkezésére állt volna, de így még azt sem engedték, hogy a munkahelyét megfelelően értesítse távolléte okáról. Választ vár továbbá arra is, hogy indokolt volt-e a kihallgatását megelőző négy órán át tartó megaláztatása a fogdában.

---

¹ A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 66. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemről az a hatóság dönt, amelynek eljárása során a mulasztás történt. A fellebbezésre megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet az első fokú döntést hozó hatóság, a keresetindításra megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság bírálja el.

Panaszát azzal egészítette ki, hogy az élettársától értesült arról, hogy rövidesen nyomozók érkeznek szülei lakására. A négy nyomozó kb. 20 perc elteltével érkezett meg két személyautóval, a lakás kapujában találkoztak velük. Egyikük felmutatta jelvényét, és közölte, hogy zaklatási ügy miatt előállítják a panaszost, és készülődjön. Két perccel később a garázsba benyitva sürgették, közben a garázsajtót gumibottal ütötték. Az utcára kiérve személyautóba ültették a panaszost, és beszállították a M-i Rendőrkapitányságra.

A kapitányságon 7 óra után pár perccel a fogdára kísérték a panaszost, ahol meztelenre vetkőztették, kipakoltak a zsebeiből és pénztárcájából. Ezt követően egy zárkába kísérték, ahol kezdetben egyedül volt, később egy lopással vádolt személyt helyeztek el mellette. A fogdában nagyon megalázónak érezte, hogy „sötét bűnözők között elhelyezve tartották a kihallgatása megkezdéséig”. Tovább fokozta ezt az érzést a fogda illemhelyének állapota, amely minősíthetetlen büzt árasztott, és szennyben úszott.

A fogdáról 10:40 órakor kísérték fel egy szobába, ahol megkezdték a kihallgatását. A fogdában átélt negatív élmények után a kihallgató hölgy modora és viselkedése nagyon lekezelő, megfélemlítő és megalázó volt a panaszos számára, továbbá a kihallgatást végző rendőr kétségbe vonta a panaszos szavainak hitelességét.

A kihallgatás 12:30 óráig tartott, ez idő alatt sem ételt, sem italt nem kapott, pedig aznap még nem étkezett.

Az előállítás és a kihallgatás 7 órától 12:30 óráig tartott. A fogdán kérésére igazolást állítottak ki a részére. A kihallgatás végén a nyomozó hölgy megemlítette, hogy tehet panaszt, de hozzátette, hogy fölösleges, mert úgymint a panaszos a bűnös, így ezt nem fogják kivizsgálni.

A panaszos előadja továbbá, hogy számára mélyen sértő, és megalázó volt az előállítás módja, amikor a szomszédok szeme láttára, gumibottal pörgetve kísérték a szolgálati gépjárműhöz és állították elő. Megjegyezte, hogy az előállítás okát képező bűncselekményt nem követte el.

A panaszos elmondja, hogy személyesen két alkalommal kereste fel volt feleségét a válás kimondása előtt a lakáson maradt azon személyes tárgyai visszaszerzése érdekében, amelyekre nézve korábban többször ígéretet kapott. Mivel a tárgyakat nem sikerült visszaszereznie, telefonon többször próbált kapcsolatot teremteni ez ügyben. Ennek tisztázása érdekében bármikor hajlandó lett volna önszántából a kapitányságon idézésre megjelenni és vallomást tenni.

Nem érti, hogy miért nem értesíthette az előállítás kezdetén a munkahelyi vezetőjét a távolléte okáról és várható idejéről, mivel ezáltal az állása is veszélybe került.

Előadta, hogy utólag már bánja, hogy zaklatásnak tartott cselekményeket követett el, nem volt célja a volt feleségét zaklatni és háborgatni. Álláspontja szerint volt feleségét a vele szembeni bosszúállás és megalázás vezérli, és ehhez kihasználja a szülei rendőri kapcsolatait, összeköttetéseit, valamint a munkahelyéből adódó ismeretségeit is a M-i Városi Bíróságon.

A panaszos által sérelmezett rendőri fellépések az alábbiakban összegezhetők:

- A panaszos élettársa édesanyjával kapcsolatban történt rendőri fellépés hangnemét,
- előállítás megtörténtét és annak időtartamát, az előállítás módját (többek szeme láttára történt),
- az előállítás során az elhelyezés körülményeit,
- az előállítás tartama alatt nem kapott ételt italt, holott azt kérte,
- nem értesíthette munkaadóját hollétéről,
- a kihallgatást végző rendőrhölgy modorát,
- a részrehajló eljárást, a sértett hozzátartozói rendőrségi kapcsolataira tekintettel.

II.

A rendőrségi dokumentumokból az alábbi releváns tények állapíthatók meg.

A M-i Rendőrkapitányság vezetőjének 2010. augusztus 31-én kelt tájékoztatása szerint a volt felesége (S. I.) 2010. május 25-én feljelentést tett a Rendőrségnél ismeretlen tettes ellen, mivel valaki 2010. április elejétől mobiltelefonján rendszeres jelleggel, mindennapi élettevékenységébe önkényesen beavatkozva, az éjszakai órákban is zavarja, háborgatja hívásaival. S. I. a feljelentése alkalmával magánindítványt terjesztett elő az ismeretlen személlyel szemben zaklatás vétségének elkövetése miatt. S. I. megjegyezte, hogy valóféiben van a panaszostól, aki 2010. április 12-én elköltözött tőle.

A feljelentés alapján a M-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Életvédelmi és Államigazgatási Alosztályán 2010. május 26-án a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétség gyanúja vonatkozásában ismeretlen tettes ellen eljárás indult.

Az eljáró rendőri szerv 2010. június 8-án megkereste a Magyar Telekom Távközlési Nyrt-t a panaszos volt feleségének mobil telefonszámához tartozó híváslista beszerzése végett. A kért lista 2010. július 8-án érkezett meg az eljáró rendőri szervhez. A forgalmi kimutatás szerint a panaszos volt felesége által megjelölt időpontokban a mobiltelefonjára beérkező hívásokat egy olyan készülékről kezdeményezték, amelynek előfizetője a panaszos élettársának munkáltatója, számlafizetője pedig a panaszos élettársa. A híváslista adatai alapján azt is megállapították, hogy a panaszos saját nevére kötött előfizetéses készülékéről is számos alkalommal – összesen 52 esetben – kezdeményezett hívásokat volt felesége telefonjára. Összességében a sértett telefonkészülékére 2010. április 22. és 2010. június 2. közötti időszakban összesen 378 alkalommal kezdeményeztek a fenti két telefonszámról hívásokat.

A panaszos volt felesége 2010. június 29-én 6:53 órakor telefonon bejelentést tett a kapitányság ügyeletére és volt férjével szemben intézkedést kért lakásához, mivel a férfi elvette lakása kulcsait. Az ügyelet rendőr-járőrt küldött a helyszínre, ahol S. I. elmondta, hogy a reggel folyamán autójába ült, hogy munkába induljon, amikor volt férje megjelent a gépjárművénél, majd az ablakon keresztül benyúlva elvette lakáskulcsát, és eközben közölte, hogy elveszi ami az övé. A panaszos e rendőri intézkedés során már nem volt jelen.

S. I. későbbi elmondása szerint 2010. június 29-én 6:45 óra körüli időben a lakásáról éppen munkahelyére indult személygépkocsijával, amikor a lépcsőházból kilépve megszólította őt a volt férje és az után érdeklődött, hogy bizonyos dolgait mikor adja vissza

neki, majd a ház előtt parkoló személygépkocsijáig kísérte. Miután S. I. beült a gépjárműbe, a panaszos a vezetőülés melletti nyitott ajtón behajolt a gépkocsiba, miközben közölte, hogy „elveszem, ami kell” és a volt feleségének a jobb oldali első ülésre letett kulcsosomóját magához vette. Ebben S. I. megpróbálta őt megakadályozni, azonban ezt a panaszos megghiúsította azzal, hogy erősen leszorította S. I. kezeit, majd a kulcsosomó elvételeét követően a helyszínről távozott.

S. I. édesapjának tanúkihallgatására 2010. július 5-én került sor, aki a lánya által elmondottakat vallomásában megerősítette, továbbá elmondta, hogy a lakáskulcs elvételeét követően felhívta a panaszos édesapját, aki elkérte fiától a kulcsosomót, amit visszaszolgáltatót részükre.

S. I. a 2010. július 13-án foganatosított folytatólagos tanúkenti kihallgatása alkalmával előadta, hogy a panaszos 2010. április hónap végén egy hétköznapi éjszaka 23 és 24 óra közötti időpontban személyesen megjelent a lakása ajtaja előtt, és a vagyonmegosztásukkal kapcsolatban kívánt beszélgetni, majd rövid vita után belépett a nyitott ajtón a lakásba, és ökölrel megütötte a biztonsági ajtót. Emiatt S. I. lakása elhagyására szólította fel volt férjét, aki csak többszöri felszólításra volt hajlandó távozni, majd egy alkalommal ismételt megütötte ökölrel a nyílászárót. S. I. a panaszossal szemben magánlaksértés elkövetése miatt magánindítványt terjesztett elő.

Az eljáró rendőri szerv 2010. július 14-én adatgyűjtést kezdett, majd a híváslista kiértékelését követően két nappal, 2010. július 22-én 6:50 órakor a panaszos lakóhelyéről állították elő a panaszost és élettársát az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján, bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

Abban, hogy az eljáró rendőri szerv a panaszos előállításánál mellett döntött, közrejátszott a zaklatás vétségének gyanúja, a megvalósulni látszó egyéb bűncselekmények (garázdaság vétsége, magánlaksértés vétsége), az, hogy a panaszos pár hónap alatt közel négyszáz alkalommal hívta volt feleségét akarata ellenére, életvitelében önkényesen beavatkozva, továbbá az, hogy személyesen is atrocitásoknak tette ki. Mindazonáltal nyomozástaktikailag is az előállítás tűnt célszerűnek, mivel így a két személy egymással történő esetleges összebeszélése az eljárásban történő védekezésüket illetően is elkerülhetőnek mutatkozott.

Az előállítást foganatosító nyomozók az intézkedés kezdetén az előállítást végző rendőrök szolgálati igazolványukat és jelvényüket felmutatták, nevüket, szolgálati helyüket közölték, továbbá tájékoztatták a panaszost és élettársát, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsíthatóak, ezért előállítják őket a M-i Rendőrkapitányságra. Az intézkedéssel szemben panaszjogukra is felhívták az érintettek figyelmét. Az előállítás során testi kényszerrel, valamint kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Mivel az előállítottak közölték, hogy a panaszos hívta volt feleségét az élettársa telefonjáról, az ügy előadóival távbeszélőn történt megbeszélés alapján a panaszost a rendőrkapitányság előállító helyiségében helyezték el 7:17 órakor.

A panaszos élettársát az ügy előadójának hivatali helyisége előtti váró-, aula részbe kísérték, mivel az ő esetében csupán tanúkihallgatási jegyzőkönyv felvétele látszott szükségesnek.

Az előadó a panaszos élettársának jegyzőkönyvi tanúkihallgatását 2010. július 22-én 7:45 órakor kezdte el. Mivel a kihallgatás közben áramszünet következett be, a jegyzőkönyv vallomást tartalmazó részét újra rögzíteni kellett a számítógépen.

A tanúkihallgatást követően az előadó a panaszos gyanúsítottként történt kihallgatását foganatosította, aminek kezdő időpontja a jegyzőkönyv szerint 2010. július 22. 10:47 óra, lezárási időpontja pedig 12:30 óra volt. Ezt követően nyilvántartásba vették a gyanúsítottat, majd 13 óra körül a panaszos távozott a rendőrkapitányságról. Ezt alátámasztja a bünygyi nyilvántartó könyv is, ugyanis a panaszost követően egy másik bünygyben nyilvántartásba vett gyanúsított szabadon bocsátására 2010. július 22-én 13:10 órakor került sor, valamint a nyilvántartás vételek ideje személyenként átlagosan 20 perc.

A rendőrkapitányság Fogda és Kísérőöri Alosztályán kiállított előállításról szóló igazolás alapján a panaszossal szemben a személyi szabadságot korlátozó intézkedés 2010. július 22-én 7:17 órától 2010. július 22-én 10:40 óráig tartott. A szabadítást az ügy előadója végezte.

A panaszos előállításáról szóló jelentésen az előadó által a szabadon bocsátás időpontjaként 2010. július 22 nap 10:40 óra szerepel, gyanúsítottként történt kihallgatása fenti napon 10:47 órakor vette kezdetét.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdés első mondata szerint a Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. A kapitányságvezető álláspontja szerint az előállítás időtartama nem haladta meg a 8 órát, valamint kizárólag az eljárási cselekmények, illetve intézkedések megtételéhez szükséges ideig tartottak.

A panaszos együttműködő volt kihallgatása alkalmával, a kihallgatás megkezdése előtt sem kifogásolta az alkalmazott rendőri intézkedés minőségét. Vízet, mosdóhasználatot nem kért a kihallgatás során, illetve nem tett említést a fogdán való esetleges negatív tapasztalatairól, azonban méltatlannak érezte az ottani elhelyezését.

Az intézkedő rendőrök és az előállított személyek a rendelkezésre álló adatok alapján normális hangnemet alkalmaztak.

A kapitányságvezető álláspontja szerint az eljárás során az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás nélküli intézkedés követelménye biztosítva volt. Hatósága pártatlanul, teljes mértékben elfogultságtól mentesen, objektíven jár el a nyomozás során.

Az előállítást foganatosító rendőrök 2010. augusztus 31-én kelt jelentése szerint megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy az eljárás tárgyát képező bűncselekményt a panaszos és élettársa követték el, ezért előállításuk vált szükségessé, amit 2010. július 22-én a korareggeli órákban hajtottak végre az Rtv. vonatkozó előírásai alapján.

Miután tisztázták a rendőrök, a panaszost és élettársa hollétét, megjelentek a lakásnál és becsengettek. A csengetésre kijött a lakásból a panaszos és élettársa. Részükre az intézkedő rendőrök felmutatták szolgálati igazolványukat, valamint jelvényüket, közölték nevüket, továbbá azt, hogy a M-i Rendőrkapitányságról érkeztek. Ezt követően közölték velük, hogy a M-i Rendőrkapitányságra fogják előállítani őket bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

Ekkor a panaszos és élettársa időt kért, hogy felöltözhesse nek, majd az intézkedő rendőrök előállították őket a M-i Rendőrkapitányságra, ahol a panaszost a fogdán, élettársát pedig a M-i Rendőrkapitányság épületének III. emeletén található váróhelyiségben helyezték el. Az előállítás során a panaszos élettársa elmondta, hogy a panaszos az ő telefonjáról hívta több alkalommal a volt feleségét, ezt a panaszos is megerősítette. Erről az eljáró rendőr tájékoztatta az ügy előadóját, és a vele történő egyeztetés során döntött úgy, hogy a panaszos élettársát ne a fogdában, hanem a váróban helyezték el. Ezt követően az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján foganatosított előállításról elkészítették a személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentésüket.

A végrehajtott intézkedés során nem kopogtattak gumibottal a bejárati ajtón. A szükséges felvilágosítást minden érintett részére megadták, beleértve a panaszjogról való tájékoztatást és az előállítás okának közlését is. Az intézkedés során az intézkedésben résztvevők közül senki sem nevetgélt, illetve lépett fel gúnyosan.

A büntetőügy előadójának jelentése szerint S. I. 2010. május 25-én tett feljelentése alapján büntetőeljárás indult a Btk. 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő zaklatás vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen, mert 2010. április hónaptól kezdődően a feljelentés napjáig S. I. mobiltelefonjára nappal és az éjszakai órákban is rejtett telefonszámról hívások érkeztek. S. I. a feljelentése alkalmával magánindítványt terjesztett elő ismeretlen személlyel szemben zaklatás vétségének elkövetése miatt. A feljelentő a hatóság tudomására hozta azt is, hogy férjével válófélben vannak, amely „nem egyszerű”, azonban volt férje a zaklató telefonhívásokról állítása szerint nem tud.

Az ügy előadója ezt követően részletesen beszámolt arról a két eseményről (2010. június 29-ei, valamint 2010. április végi esetek), amikor a panaszos személyesen kereste fel volt feleségét és tanúsított erőszakos magatartást.

Az ügy előadója elmondta, hogy a rendelkezésre álló adatokat értékelve – ideértve a panaszos volt feleségének mobil telefonszámáról lekért híváslista adatait is – az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt jogkörében eljárva döntött a panaszos és élettársa előállításáról, amihez az Életvédelmi és Államigazgatási Alosztályon dolgozó kollégák segítségét kérte. A szükséges információkat a kollégák rendelkezésére bocsátva az előállítás foganatosítására 2010. július 22-én a reggeli órákat tüzték ki.

A jelzett napon kb. 7 óra körüli időben mobiltelefonon értesítette az egyik intézkedő rendőr az ügy előadóját, hogy intézkedésük eredménnyel járt, mindkét személyt előállítják a M-i Rendőrkapitányságra. A kolléga tájékoztatta továbbá, hogy a panaszos élettársa elmondta, hogy a kérdéses telefonszámnak ugyan ő az előfizetője, de azt a panaszos használja. Ezen információ birtokában kérte a segítséget adó kollégát, hogy a panaszos élettársát – mivel vélhetően tanúkénti kihallgatására fog sor kerülni – az épület III. emeleti váróhelyiségében helyezze el, az ügy előadója pedig azonnal megkezdi a kihallgatását.

A jegyzőkönyvi kihallgatást megelőzően az ügy előadója közölte a panaszos élettársával, hogy előállítására azért került sor, mert egy, a nevében lévő előfizetéses telefonszámról S. I. mobiltelefonjára, a bekért híváslista adatai szerint 2010. május 2. és június 2. között összesen 325 alkalommal kezdeményeztek hívásokat. A panaszos élettársa erre úgy nyilatkozott, valóban ő az előfizető, de azt kizárólagosan a panaszos használja. Ezen információ alapján került sor a panaszos élettársának tanúkénti kihallgatására 2010. július 22-én 7:45 órától.

A panaszos tanúként történt kihallgatásának befejezése előtt a rendőrkapitányság épületében néhány másodperces áramkimaradás volt, aminek következtében a jegyzőkönyv nagy része elveszett, azt újra be kellett gépelni. Az aláírást követően az ügy előadója a panaszos élettársát ki kívánta kísélni az épületből, ő azonban nem távozott, hanem az időközben a III. emeleti váróban helyet foglaló hozzátartozóihoz ment, és tovább várakozott a panaszosra.

Ezt követően néhány perc elteltével került sor a panaszos szabadítására, és gyanúsítottként történő kihallgatására 2010. július 22-én 10:47 órától 12:30 óráig. A panaszos nem tett panaszt a gyanúsítás ténye miatt, a terhére rótt cselekmény elkövetését elismerte, de az általa elkövetett cselekményt nem érezte bűncselekménynek.

Mindkét személy együttműködő volt kihallgatása során, a kihallgatás megkezdése előtt egyik személy sem kifogásolta a velük szemben alkalmazott rendőri intézkedést. A panaszos nem tett említést a fogdán való esetleges negatív tapasztalatairól, de méltatlannak érezte az ottani elhelyezését. A jegyzőkönyv hitelesítését, nyomtatását majd aláírását követően a panaszosról fényképfelvételt készítettek, ezt követően elhagyta a rendőrkapitányság épületét.

S. I. sértett a feljelentésében előadta, hogy 2010. áprilisától ismeretlen telefonszámról folyamatosan zaklatják annak ellenére, hogy ő a hívásokat megszakította, illetve nem fogadta. A hívások 2010. április 27-étől sokszorozódtak meg, de már jellemzően az éjszakai órákban. Elmondta, hogy férjével válófélben vannak, őt azonban nem szeretné gyanúba keverni, mert egyszer kérdésére határozottan állította, hogy nem ő telefonál.

Az előállítás végrehajtásáról készített jelentések szerint a panaszossal és élettársával szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján ruházat átvizsgálást, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján előállítást foganatosítottak, kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A panaszos lakóhelyén a panaszost és élettársát igazoltatták, figyelmeztetésüket követően ruházatukat átvizsgálták, majd további intézkedések megtétele végett sérülés és panaszmentesen előállították őket a M-i Rendőrkapitányságra, ahol a panaszost az előállító helyiségben helyezték el. A panaszos és élettársa zaklatás vétségének elkövetésével voltak gyanúsíthatóak.

A panaszosnak és élettársának az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a tájékoztatót, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták. A panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta.

A Rendőrség megküldött egy, a panaszos, valamint a befogadást végző őr által 2010. július 22-én aláírt nyilatkozatot, amely szerint az előállított személy jogairól, kötelezettségeiről, az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztató tartalmát megismerte, egészségügyi problémái nincsenek, továbbá napszaknak megfelelően étkezést kér.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállításának kezdete 7:17 óra volt, szabadon bocsátására pedig 10:40 órakor került sor.

A kapitányságvezető 2011. március 22-én kelt tájékoztató levele szerint a panaszost és élettársát az Rtv. 33. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján állították elő. Az előállításról történő felvilágosítást követően az intézkedő rendőrök a ruházat-átvizsgálást az Rtv. 31. § (1), valamint (2) bekezdés alapján végezték, ami a helyszínen az előállítottak által felvett ruházat felvétel előtti átvizsgálására korlátozódott, így az nem történt szemérem sértő módon.

A M-i Rendőrkapitányság fogdáján az előállított befogadásakor a ruházat-átvizsgálás a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII.13.) BM rendelet 16. § (1) bekezdés, valamint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 51. § (3) bekezdés alapján kötelező, és végrehajtása a jogszabályoknak megfelelő módon történt. Az előállított ruházatának átvizsgálása céljából a szükséges mértékig a ruházatot le kell vetetni az előállítottal, amire a személyt fel kell szólítani. Meztelenre vetkőztetés akkor történhet, amikor testüregre kiterjedő motozást kell végrehajtani, ebben az esetben azonban ilyen nem történt.

A kapitányságvezető előadta továbbá, hogy a befogadó egységekhez tartozó mellékhelyiségek közös használatúak, azokat a kérdéses napon is több személy használta, így rövid ideig előfordulhat, hogy az egyes személyek részére a megszokottnál koszosabbnak, vagy kellemetlen szagúnak tűnik, azonban ilyen jellegű panasz más előállítottaktól nem érkezett.

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A panaszost 2010. július 22-én a reggeli órákban előállították a M-i Rendőrkapitányságra, mivel bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanú merült fel vele szemben. Mellőztem a tényállásból a panaszos azon állítását, hogy a rendőrök gumibottal ütötték az ajtót míg készülődött. Ezt a rendőrök jelentése egybehangzóan cáfolja. Az előállítás 6.50 órától 10.40 óráig tartott. A panaszost a M-i Rendőrkapitányság előállító helyiségében helyezték el. A panaszos befogadásakor úgy nyilatkozott, hogy ételt és italt kér fogvatartása idején. A panaszossal egy helyiségben egy másik bűnügy gyanúsítottját is elhelyezték. A befogadó egységekhez tartozó mellékhelyiségek közös használatúak, azokat a kérdéses napon is több személy használta, így rövid ideig előfordulhatott, hogy az egyes személyek részére a megszokottnál koszosabbnak, vagy kellemetlen szagúnak tündek, azonban ilyen jellegű panasz más előállítottaktól nem érkezett. A panaszos gyanúsítottként történt kihallgatását megelőzően a bűnügy előadója tanút hallgatott ki, mely technikai okok miatt (áramkimaradás) a tervezettnél több időt vett igénybe. 10.47 órától 12.30 óráig tartott. A panaszos gyanúsításával kapcsolatos dokumentációs teendők elvégzését követően szabadon engedték. A panaszosnak fogvatartása során nem állt módjában értesíteni munkáltatóját, illetve kifejezett kérése ellenére a személyes szabadságának korlátozása idején ételt nem kapott. Mellőztem a tényállásból, a panaszos azon állítását, hogy a rendőrkapitányság a sértett személyére – annak szüleire – tekintettel a részrehajlásmentes eljárás követelményét megsértette. Mindezt egybehangzóan cáfolják az ismertetett bizonyítékokban foglalt azon tények, melyek alapján a büntetőeljárás panaszossal szembeni megindításának – így az azt megelőző intézkedések – feltételei fennálltak. A panaszos részére kiállították az előállítás tartamáról szóló igazolást, jogairól, kötelezettségeiről tájékoztatták. A bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy sem a rendőrök, sem a panaszos nem használt durva, sértő kifejezést,

ezért a panaszosnak a kihallgatást végző rendőrhölgy modorára vonatkozó állítását mellőztem a tényállásból.

Mivel a büntetőeljárás során felmerült adatok megalapozták a panaszossal szemben a bűncselekmény gyanúját, ezért előállítására kihallgatása céljából az Rtv. alapján jogalappal került sor². Az előállítás időtartama a panaszos meghallgatásáig, illetve más kötelező adminisztratív teendők ellátáshoz szükséges ideig tartott, ezért a panasz ebben a részében alaptalan³.

A tényállásban megállapított körülményekre tekintettel a panaszos azon szubjektív megítélése, hogy az előállító helyiségekhez tartozó – közös használatban levő – mellékhelyiségek állapota nem volt megfelelő, objektív mulasztást, így jogsértést nem bizonyít, mivel a rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása tisztázza, hogy mindössze a panaszos találta e körülményeket sérelmesnek, más előállított ezeket nem sérelmezte, holott aznap abban az időszakban többen is használták.

Az előállítás módjának sérelmezését az alábbi jogi indokok alapján utasítom el. Az előállítás szükségszerűen a személyes szabadság korlátozásával jár, mely önmagában érinti az emberi méltóságot is mint anyajogot. Nem hagyható figyelmen kívül, az a tény sem, hogy a rendőrök nem önkényesen, hanem a panaszos által sem vitatottan elkövetett, – a bűncselekmény megalapozott gyanúját keltő – cselekmény miatt intézkedtek. E magatartás a rendőrök számára megnyitotta a panaszos személyes szabadsága korlátozásának jogát, illetve kötelezettségét is⁴. Ezért, megfelelő törvényi felhatalmazás és a panaszos által tényszerűen elismert magatartás jogalapot teremtett e korlátozás alkalmazására⁵. Ugyanakkor irreális elvárás volna, hogy a panaszosnak felróható cselekmény miatti előállítására olyan módon kerüljön sor, hogy a Rendőrség külön erőket és eszközöket alkalmazzon annak érdekében, hogy esetlegesen a szomszédok, vagy a közterületet igénybe vevő más személyek ne észlelhessék azt.

Az élelem biztosításának elmaradása tekintetében a panaszosnak helyt adok, mivel a panaszos személyes szabadsága korlátozása idején kifejezett kérése ellenére sem kapott ételt, holott szabad távozása és előállítása között több mint öt óra telt el, ezzel sérült az emberi méltósága. Az Rtv. szerint pedig a Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi

---

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (3) bekezdés szerint a Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatalom rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 17. § (1) bekezdés szerint a Rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magánítók és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

méltóságot⁶. Sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, azzal, hogy nem értesíthette munkáltatóját fogvatartásáról⁷.

A rendőrkapitányság munkatársa által tett intézkedéseket összességében megvizsgálva megállapítható, hogy a panaszossal szembeni intézkedésre jogalappal került sor, a szükségesség arányosság követelményének megfelelően, így a részrehajlás-mentesség követelményének megsértésre utaló tény a bizonyítékokból nem volt megállapítható. Ezért a panaszt ebben a tekintetben elutasítom.

A panasznak a panaszos élettársa édesanyjával kapcsolatos részét érdemben nem vizsgáltam, mivel az abban ismertetett intézkedéseket a panaszosnak nem volt módjában joghatályosan sérelmezni⁸.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltaknak szerint döntöttem.

---

⁶ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdés szerint a Rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

⁷ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e joggal élhessen, az értesítési kötelezettség a Rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.

⁸ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1)-(3) bekezdései szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez. A fent meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó társadalmi szervezet vagy alapítvány, kisebbségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

IV.

A Panasztestületnek az állásfoglalásában tett megállapításaival minden tekintetben egyetértek.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 66. § (2) bekezdése, 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés *b*) pontja és (3) bekezdése, 92. § (1) és (2) bekezdései, 93. § (1) bekezdése, a 93/A § (7) és (9) bekezdései.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2011. augusztus „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány